

„Takúto veľkú spásu“

PRELUDIUM: (2:20)

Suspírium: „V ten deň povedia Jeruzalemu: „Neboj sa, Sion, nech neochabnú tvoje ruky! V tvojom strede je Hospodin, tvoj Boh, hrdina, čo zachraňuje, radostne nad tebou jasá, svojou láskou Ťa tíš, zvučne nad tebou plesá.“ (Sof 3,16-17) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 180: „Kriste, Teba vítame,...“ (1:05)

Pozdrav: „Hovorte k srdcu Jeruzalema a volajte mu, [...] :„Na púšti pripravte cestu Hospodinovi, v stepi urovnajte chodník nášmu Bohu! Každé údolie nech sa zdvihne, každý vrch a kopec nech sa zníži. Všetko nerovné nech sa vyrovná a nech sa vyrovnajú hrboly, lebo sa zjaví Hospodinova sláva a naraz ju uzrú všetci; lebo prehovorili Hospodinove ústa.“ (Iz 40, 2a. 3-5) Amen.

Suma zákona: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Piatej Knihe Mojžišovej v 30. kapitole od pätnásteho po osemnásty verš takto:

„Pozri, dnes som ti predložil život a dobro, smrť a zlo. Keď ti dnes prikazujem, aby si miloval Hospodina, svojho Boha, aby si chodil po jeho cestách a zachovával jeho príkazy, ustanovenia a právne predpisy, potom budeš žiť a rozmnožíš sa. Hospodin, tvoj Boh, Ťa bude požehnávať v krajine, ktorú ideš obsadiť. Ak sa ti však srdce odvráti a nebudeš poslúchať, ak sa dáš zviesť, ak sa budeš klaňať iným bohom a budeš im slúžiť, dnes vám oznamujem, že určite zahyniete.“ (VMojž 30,15-18a) Amen. **Prosím, zaujmite si svoje miesta.**

Pieseň: Chválospev č. 355. 1-8. verše: „Nové svetlo nám nastalo...“ (3:40)

Vzdych: „Ako keď niekoho potešuje matka, tak vás ja budem potešovať; v Jeruzaleme budete potešení.“ Nenechám vás ako siroty, prídem k vám. [...] vy ma uvidíte, pretože ja žijem, aj vy budete žiť.“ (Iz 66,13; Jn 14,18-19) Amen.

Lekcia: Kniha Jóbova 19. kapitola

Slovo Božie, ktoré dnes v Božom chráme, na týchto bohoslužbách zaznie pre potešenie našich srdc, je zapísané v Knihe Jóba v devätnástej kapitole nasledovne.

„Nato Jób odpovedal takto: „Dokedy mi budete trápiť dušu a trýzniť ma slovami? Už je to desiaty raz, čo ste ma znevážili, nehanbíte sa a ubližujete mi. ⁴ Aj keby som naozaj bol zblúdl, je to moja vec. Ak sa naozaj nado mňa povyšujete a zdôvodňujete moju potupu, vedzte teda, že to Boh ma poškodil a zamotal do svojej siete. Veď keď kričím: ‚Pomoc!‘, nedostávam odpoveď, dovolávam sa pomoci, ale spravodlivosti sa nedovolám. Cestu mi zarúbal, takže

neprejdem a chodníky mi zahalil tmou. Češ mi vyzliekol a sňal mi korunu z hlavy. Na všetkých stranách ma rúca, takže odchádzam, moju nádej vytrhol ako strom. Jeho hnev vzbĺkol proti mne, pokladá ma za svojho nepriateľa. Jeho oddiely spolu prichádzajú, urovnali si cestu proti mne a utáborili sa okolo môjho stanu. Bratov odo mňa vzdialil a moji známi sa mi celkom odcudzili. Príbuzní sa ma zriekli a dôverní priatelia na mňa zabudli. Hostia v mojom dome a moje slúžky ma pokladajú za cudzieho, pre nich som iba cudzozemcom. Volám na svojho otroka, ten mi však neodpovedá, vlastnými ústami sa ho doprosujem. Môj dych je odporný aj vlastnej žene a hnusím sa vlastným súrodencom. Dokonca aj chlapani mnou pohrdajú, len čo ustanem, už mi odvrávajú. Protivím sa všetkým svojim dôverníkom, tí, ktorých som miloval, sa obrátili proti mne. Koža a mäso sa mi lepia na kosti, len o vlások som unikol smrti. Vy, priatelia moji, zľutujte, zľutujte sa nado mnou! Veď ma zasiahla Božia ruka! Prečo ma tak ako Boh prenasledujete? Veď z môjho tela sa nenasýtite! Kiežby sa moje slová zapisovali, kiežby sa dostali do knihy, železným rydlom a olovom naveky boli vyryté do kameňa! Ja viem, že môj Vykupiteľ žije a nakoniec sa postaví nad prachom!”

Čítaním Písma Svätého nám posluži Matej Lančarič, konfirmand nášho cirkevného zboru.

Nech Pán Boh požehná čítanie, počúvanie a zachovávanie Jeho slova.

V Duchu a v pravde, modlíme sa. Modlitba:

Láskavý a milosrdný Bože náš v mene Ježiša Krista.

Ďakujeme Ti, za Tvoj milovaný drahý pohľad a čistú lásku, ktorá pramení z Teba. V Tebe badať i dnes ustavičnosť v práci a nepretržitosť v milosti. Vyznávame Ti, že v nás namiesto nezištnosti panuje sebeckosť. Vyznávame Ti, že naša duša je neustále nepokojná a nespokojná. Chceme dnes u Teba a s Tebou nájsť pokoj, Pane náš. Pomôž nám konať to, čo si vykonal v našom živote. Vidiš, že aj napriek tmou sme nevďační, naše srdcia potrebujú Tvoju liečbu, lebo s Tebou je všetko vyliečiteľné. Daruj nám i dnes bezprostredný a priamy kontakt s Tebou, aby sme mohli pomôcť tam, kde žijú ľudia, ktorí sa dostali do ťažkostí, a potrebujú objatie a naše vystreté ruky v službe. Ty vidiš naše zatiahnuté ručné brzdy na duchu, ale buď ochotný i tento adventný čas s nami spolupracovať, aby sme cudzích milovali ako seba samých. Prosíme Ťa, otvor to, čo bolo doposiaľ zatvorené pre iných, lebo Ty chceš prebývať v našej tme, aby si ju osvietil. Ty si Bohom zmierenia a tak súdiš tento svet, ako keby si ho chcel obdariť. Učíš nás v Synovi veriť a dúfať, hľadať Jeho samotného. Nenechaj Všemohúci Hospodine náš, aby nás iný viedol, lebo to sa nikdy neskončí dobre. Svet a jeho vládovia nás obchádzajú a oklamú, ale Ty Pane náš sa približuješ. Daj nám spoznať i dnes

Tvoje cesty, aby sme videli badali Toho, kto skutočne prichádza na pomoc len nám. Jeho pravda nech nás prebudí k novému životu, Jeho cesta nech nás dobrotou sprevádza po všetky dni nášho života, a Jeho život nech nás obklopí jasnosťou, v ktorej niet žiadnej tmy. V Jeho mene voláme a prosíme, aby si naše služby Božie požehnal skrze moci Ducha Svätého a živého Slova, ktoré si pripravil Ty sám. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 341. 1-6 verše: „Ježišu, môj Kráľu, príd...“ (2:40)

Prosím, zaujmite si svoje miesta.

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca a od Pána Ježiša Krista.“ (R 1,7) Amen.

Text: List Židom 2, 1-4

Slovo Božie, na základe ktorého Vám zvestujem radostnú zvesť evanjelia skrze Ducha svätého je zapísané v Liste Židom v druhej kapitole v prvých štyroch veršoch takto:

„Preto musíme dávať o to väčší pozor na to, čo sme počuli, aby sme sa neodchýlili od správneho smeru. Veď ak už slovo povedané skrze anjelov bolo záväzné a každý priestupok a neposlušnosť dostali spravodlivú odplatu, ako unikneme my, keď zanedbáme takúto veľkú spásu, ktorú začal ohlasovať Pán a potvrdili nám ju tí, čo ho počuli? Boh pritom potvrdzoval svedectvo znameniami, zázrakmi i rozličnými prejavmi moci a udeľovaním Ducha Svätého podľa svojej vôle.“ **Toľko slov Písma Svätého**

Milí bratia a milé sestry, vďakavdanie prinášajúce adventné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi, vážení poslucháči!

V lekárskej izbe sedela mladá doktorka, ktorá práve prvýkrát prežila stratu pacienta na nemocničnom lôžku. Vyhasol jeden ľudský život a ona sa sama chcela vysporiadať so svojim žiaľom. Zo srdca smútila a na duši cítila horkosť. Nato vstúpil do izby šedivý primár oddelenia, ktorý si ihneď všimol zármutok zanietenej lekárky. Vzápätí sa začali rozprávať o živote a o jeho záchrane. Nakoniec táto trojhodinová komunikácia sa skončila diagnózou primára: *„Pani zlatá, musíte sa prejsť po našom oddelení, lebo ak to teraz neurobíte, nikdy v živote viac životov nezachránite. Nech ten život, ktorý vyhasol, nech Vás upevní, aby ste nabudúce priniesli lepšie závery a dokonalejšie rozhodnutia. Nezabúdajte, nejde len o Váš život, ale o životy iných.“* Uvedomiť si, že ide o život. Toto si uvedomuje aj pisateľ listu

Židom, a chce, aby si to uvedomili i jeho čitatelia. Dve súvetia v štyroch biblických veršoch, v ktorých ide o skutočné bytie. Nie o hocijaký život, ale o jedinečnosť kresťanského života. Pisateľ listu práve preto zdôrazňuje a podčiarkuje: „*My, všetci musíme.*“ Prvé súvetie obsahuje obrovskú výzvu pre všetkých. Autor listu nič nevyhlasuje a nič neprikazuje, ale i seba započíta do spoločenstva: *my, všetci*. Patrí medzi tých, ktorí musia dávať pozor na hlásené slovo. Anjelmi ohlasované slovo musí byť záväzné. Slovo Božie obsahuje záväzné stanoviská. Musí mať vážnosť v našom živote. Božie rozhodnutia musia byť prvoradé, k čomu sa prikloniť a k čomu nie.

Preopakujme si ich milí bratia a drahé sestry a ihneď bude nám jasné, že Bohu vždy ide len o náš život: „*Zastal pri nich Pánov anjel a ožiarila ich Pánova sláva. Zmocnil sa ich veľký strach. Ale anjel im povedal: „Nebojte sa! Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude radosťou pre všetkých ľudí, lebo v Dávidovom meste sa vám dnes narodil Spasiteľ, Kristus Pán.*“ (Lk 2,9-11) Na druhom mieste: „*Zastali pri nich dvaja muži v žiarivom odeve. Ženy sa preľakli a sklonili tváre k zemi. Ale muži im povedali: „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi? Niet ho tu, bol vzkriesený. Spomeňte si, ako vám hovoril, keď bol ešte v Galilei: „Syn človeka musí byť vydaný do rúk hriešnikom a ukrižovaný, ale tretieho dňa musí vstať z mŕtvych.“*“ (Lk 24,5-7) A po tretie: „*A kým uprene hľadeli k nebu, ako odchádza, zrazu pri nich zastali dvaja muži v bielom rúchu a povedali: „Muži galilejskí, čo stojíte a hľadáte do neba? Tento Ježiš, ktorý bol vzatý od vás do neba, príde tak, ako ste ho videli odchádzať do neba.*“ (Sk 1,10-11)

Pamätáme si tieto slová? Pamätáme si Božie záväzné stanoviská o nás a pre nás? Silne varovný tón výzvy. Drahí kresťania! „Musíme“ je naša kresťanská zodpovednosť. „Musíme“ je naša kresťanská služba. Možno, že je pre nás dnes nepríjemné a trápne počuť to varovanie, ale je potrebné. Pozorne čítať Božie slovo. Pozorne počúvať jeho výklad. Pozorne vnímať Božiu službu. Bdieť. – ako hovorí Ježiš, aby nám nič neuniklo. Advent bez našej všímavosti nebude požehnaný, aby v nás bolo viditeľné to, čo bolo zvestované. Na začiatku tohto

adventného času si budme úprimní. Aká je naša vnímavosť a naša pozornosť voči Božiemu slovu? Nebojíme sa, že môže nám niečo – to najdôležitejšie – uniknúť? V týchto sychravých jesenných dňoch naša koncentrácia klesá a tým častokrát klesáme na duchu aj my. Nepozornosť, nepochopiteľnosť a nevšímavosť. List Židom nepíše o ukončenom diele, ale o životnej skúsenosti kresťanov. To sa nedá naučiť. Báť sa, obávať sa o láskyplné životy vie len ten, ktorý stratil svoj vlastný život a našiel ho v Kristovi. Medzi Pánom a autorom listu stoja už prostredníci. On už nepatrí k prvej línii zvestovateľov, nepatrí k Dvanástim, ale slovo v ňom tak hlboko zakorenilo, že chce slúžiť Pánovi. Počul o spáse od tých, ktorí uverili v Pánovi. On povzbudzuje k životu z viery: „*Neboj sa, len ver!*“ (Mk 5,36)

Viera je však z počutia. Zakladá sa na hlásaní radostnej zvesti o živote a diele Ježiša Krista. Volá po tom, aby učeníci zotrvali v Kristovi ako nové stvorenie. To je nadovšetko dôležitejšie. Pevne sa držať toho, čo Ježiš povedal a vykonal. Za všetkým stojí totiž náš Pán. Zakotviť naše lode v prístave. Vedieť, kto je ozajstnou kotvou našich lodí, keď nás studený Labradorský alebo teplý Golský prúd vzťahuje svojimi prúdmi do hlbín mimo završeného cieľa. Ukotviť dušu v konečnom prístave. Nájsť pevný bod v živote. Nechať sa viesť nebeským kompasom. To je cieľ. Byť vedený a nechať sa viesť ako na tanečnom parkete s úžasným partnerom, lebo jedine on pozná techniky a praktiky života.

Drahí bratia a milé sestry, vážení poslucháči! Veľa vecí sme už počuli, veľa vecí vieme, ale to čo by malo byť v popredí dostáva sa do pozadia. Kde stojíme? Ako stojíme? Čo je pod našimi nohami? Pevnina, základ alebo piesok a bahno? Našou zrelou odpoveďou musí byť vždy: „*Toto je ono.*“ Výber musí byť jednoznačný, a tu nezaváži nízka cena, alebo akcia, ba naopak, čo je pre nás najdrahšie. Práve slovo „*musíme*“ nás vedie k tomu, aby sme si uvedomili svoju neposlušnosť. Práve slovo „*musíme*“ je náš záväzok voči Božím záslubom. Práve slovo „*musíme*“ nás naučí skúmať slová priestupkov a odplaty. Druhé súvetie obsahuje práve dôvod výzvy. Za priestupok z nedbanlivosti alebo nevedomosti

patrí karhanie. Pisateľ listu Židom dobre pozná Hospodina: „Milosrdný, láskavý, zhovievavý, veľmi milostivý a verný Boh! Preukazuje milosť tisícom, odpúšťa vinu, zločin a hriech, ale nič nenecháva nepotrešané. Trestá vinu otcov na synoch a vnukoch do tretieho a štvrtého pokolenia.“ (II Mojž 34, 6-7) Dôsledky nedbalosti voči kresťanskej zvesti budú závažnejšie ako tresty v Starom zákone. Našou možnosťou je len raz, len teraz a len tu. Dnes a teraz ešte existuje možnosť, aby nebolo neskoro. Aby sme nezapredali Pána milosti a lásky. Aby sme nespreneverili takúto cennú spásu. Veľmi si to vážiteľ. Oceniteľ. Doceniteľ Božiu spásu. Samotný Ján Kalvín vo svojom výklade zdôrazňuje, že aký veľký je Kristus, taký prísny bude i Boží súd voči ľahostajnosti tých, ktorým sa zjavila dobrotivosť nášho Spasiteľa, Boha. (Tit 3,4) Drahí bratia a milé sestry, vážení poslucháči! Má ešte niečo hodnotu pre nás? Zdravie? A chránime si ho, nie sme unáhlení a nerozvážni, keď uvažujeme len o vlastných uvoľneniach? Rodina? A udržujeme ju v čistote a v láske? Naše obyčaje a zvyky? A nie sú prítomné už len pri našich stolovaniach? Už aj my, kresťania sme pritvrdili, keď nám Boh niečo prikazuje? Sme neústupčiví voči Bohu alebo si uvedomujeme hodnotu lásky Božej? Práve to „musíme“ v našich životoch by malo pôsobiť z vďačnosti za takúto veľkú spásu. To „musíme“ nie je Božia požiadavka, ale naša reakcia na jeho lásku. Stojí spása v Kristovi v našom živote nadovšetko? Je láska zo strany Ježiša nevyčerpatelná pre nás? Je vernosť zo strany Krista ustavične úctyhodná v našom živote? Je hodnota spásy v našom živote do očí bijúca? Stačí nám Kristova milosť? Je nezištný poklad nebies skutočne náš? „Veď kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.“ (Mt 6,21), drahý brat a milá sestra. Svet a častokrát i kresťania v ňom svojou nedbalosťou si volia radšej vlastné zatratenie. Zdá sa nám byť málo, to čo nám ponúka Boh? Pohrdame vykúpením? Nedbáme o spásu? Prečo? Veď zvesť o Ježišovi má svoj začiatok, ale i koniec. Niekde sa to začalo, a ten začiatok bolo práve evanjelium, radostná zvesť. Chceme celý život smútiť nad tým, čo sme dostali ako dar, a vzápätí sme ho stratili? Ježiš ako Pán, vzkriesený Kristus, ktorý i naďalej

prehovorí k svojmu ľudu ako zvrchovaný Pán nám zvestuje dobro a lásku. V Ňom je všetko pripravené a to dokonalosťou. Zvesť o spáse utvrdzuje práve Boh, náš Otec. Jeho divy a znamenia sa podpísali pod pravdu a skutočnosť tejto veľkej spásy. Božie mocné pôsobenie boli, sú a aj budú živé a účinné. Boh skôr prehovoril, akoby sme to my všetci počuli. Boh skôr konal, akoby sme si to my všetci naozaj všimli. Boh skôr pôsobil v nás. On je iniciátorom nášho spasenia a „ak vytrváme, získame život.“ (Lk 21,19) Jeho divy, jeho skutky boli, sú aj budú príležitosťou na svedectvo, a nie odklon a odsun od Ježiša.

Božia výzva vďaka autorovi listu Židom je aj naša. Naši drahí kresťania žijúci na Slovensku otázne je, či pod Božiu výzvu sa podpíšeme i my? My musíme tvrdo zapracovať v našom živote, aby nám nič neuniklo. Aby naše duchovné uistenie bolo zjavné a príznačné. Si si istý, drahý brat, že to čo Kristus dokonal, to je jediná možnosť pre Tvoju záchranu? Máš jasno v hlave ohľadom vlastnej spásy? On je top, On je prvý, On je to naj... pre Teba dar života súčasného i večného? Si si istá, drahá sestra, že Tvojou skalou a útočiskom je Kristus a v Ňom zjavené kráľovstvo Božie? Ak áno, tak Boh ťa podporí ako vlastného. Budeš ako Pavol a Barnabáš v Ikóniu: *„Zdržali sa tam [...] a smelo hovorili, dôverujúc Pánovi, ktorý slovo svojej milosti potvrdzoval svedectvom tak, že sa ich rukami diali znamenia a zázraky.“* (Sk 14,3) Rôzne podoby Božej moci, ktoré pôsobia vo veriacich budú príznačné aj pre Teba. Moc evanjelia s Tebou pohne a budeš konať i dnes. Ako sa prejavuje navonok Božia spása v tvojom živote? Si divom a zázrakom pre Tvojich? Tvoja pokora a Tvoja obetavosť bude príkladom pre pyšných. Tvoja obava o duchovné zdravie iných bude v rodine uzdravujúca. Tvoja neoblomná modlitba, činnosť pre chorých a skrúšených bude pomoc v utrpení. Tvoja činnosť medzi deťmi v školách a na detskej besiedke a medzi mladými v mládežníckych skupinách bude na osoh, lebo nevedia ako ďalej. Tvoja naliehavá služba v hlásaní evanjelia medzi hriešnymi a malovernými bude očarujúca. Čo si videl, čo si počul, čo si vyrozumel o Ježišovi a od Ježiša a ako sa premieta do tvojho každodenného

života takáto veľká spása spoznaná v Ňom? Drahí kresťania! Prorok Ezechiel vo svojom zjavení vidí údolie kostí, ktoré boli veľmi suché. Len kosti, suché kosti sú tu. To sú ľudia, ktorí sa menujú kresťanmi, ale niet v nich Ducha Božieho. To sú cirkvi, ktoré sa menujú kresťanskými cirkvami, ale niet v nich Božieho života. To sme azda my, všetci, ktorí *musíme dávať o to väčší pozor na to, čo sme počuli, aby sme sa neodchýlili od správneho smeru?*“ Milí bratia, drahé sestry, vážení poslucháči! Pripraviť sa, pozor, štart! Pozor! O to väčší pozor v tento adventný čas na *takúto veľkú spásu, lebo len vtedy my všetci môžeme svedčiť to, čo samotný Jób: „Ja viem, že môj Vykupiteľ žije.“* Amen.

PIESEŇ SPOLOČENSTVA

Chválospev č. 343. 4. verš: „Ty si milosť nebeská...“ (1:15)

Modlitba: „Prišli sme s plačom a s prosbou o zmilovanie, dobrotivý Pane a Spasiteľ náš, a počujeme nebeské uistenie, že Ty nás všetkých povedieš a privedieš k potokom vôd, po rovnej ceste, kde sa nepotkne, lebo si Otec Izraela.“ (Jer 31,9) Ty dobre vieš, že čo sme zabudli a vždy zabúdame, ale ďakujeme Ti za napomenutia, ktoré nás nezblúdili k nevere alebo k neposlušnosti, ale Tvojou silou môžeme „...žiť v bázni i počas svojho pobytu v cudzine.“ Prosíme Ťa, aby si Ty sám nás riadil. Vyveď nás z vlastného márneho spôsobu života, zdedeného po otcoch, lebo my sme boli vykúpení nie pominuteľnými vecami, striebrom alebo zlatom, ale drahou krvou Krista. On ako bezchybný a nepoškvrnený baránok sa zjavil v posledných časoch práve kvôli nám.“ (IPt 1,17-20) Zmiluj sa nad nami pre Ježiša Krista opravdivo a podľa Tvojho slova takou veľkou spásou, akú práve potrebujeme. My nevieme oceniť Tvoju službu, lebo sme maloverní, len Ty si taký dobrotivý Otec, ktorý nás oceňuje natoľko, že v nebi je i „bude väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebujú.“ (Lk 15,7) Myslíme na tých, ktorí tu v tomto zhromaždení rástli vo viere, ale teraz chýbajú a vytratili sa. Myslíme na tých, ktorí chcú byť členmi živého ľudu Tvojho, aby vedeli, že Ty si náš Otec, ktorý vie, čo potrebujeme, skôr ako Ťa prosíme.“ (Mt 6,8) Odej nás Všemohúci Hospodine do dokonalej lásky, ktorá vie vďaka Tebe zrovnať hrboľaté cesty. Ty vidíš našu márnosť nad márnosť i v súčasnosti. „Márne zavčasu vstávame, neskoro si líhame a jedávame chlieb tvrdej námahy...“ (Žalm 127,2) Ty si „otcom sirôt a obhajcom vdov vo svojom svätom príbytku. Ty pripravuješ domov osamelým, väzňov privádzaš k blahobytu, ...“ (Žalm 68,6-7) Veď nás uistením, aby sme sa nebáli, „keď slnko zapadne a nastáva večer, ale prinášali s vierou k Tebe všetkých chorých. Chceme

sa s naším spoločenstvom zhromaždiť pred Tvojimi dverami. Uzdrav nás, mnohých postihnutých na tele i na duši, lebo trápia nás rozličné choroby, vyhánaj mnohých démonov z našich životov a nedovoľ im hovoriť, lebo i Oni Ťa poznajú.“ (Mk 1,32-34) Ty si premohol svet a hriech, pokloníme sa pred Tebou a v poníženosti voláme, premôž i nás, aby si nad všetkými panoval, a pokoruj si nás, aby sme boli Tvoj ľud. Každý z nás máme iné ťažkosti a potreby, ale všetkých nás spojuje viera v Teba. Ruka Tvoja nie je ukrátená, vypočuj nás pre svoje milosrdenstvo v Kristu Ježišovi, Pánovi našom. Amen.

Modlitba Pánova

Otče náš, ktorý si v nebesiach! Posväť sa meno Tvoje! Príď kráľovstvo Tvoje! Buď vôľa Tvoja ako v nebi, tak i na zemi! Chlieb náš každodenný daj nám dnes! A odpusť nám viny naše, ako aj my odpúšťame vinníkom svojim! I neuveď nás do pokušenia! Ale zbav nás zlého! Lebo Tvoje je kráľovstvo i moc i sláva naveky. Amen.

Ofera: „Preto sa navzájom prijímajte, ako vás aj Kristus prijal na Božiu slávu.“ (R 15,7)

Požehnanie: „Jeho milosrdenstvo je z pokolenia na pokolenie s tými, čo sa ho boja. Ujal sa Izraela, svojho služobníka, lebo pamätá na milosrdenstvo.“ (Lk 1,50.54) Amen.

POSTLUDIUM / ORGANOVÁ HUDBA (3:00)

OZNAMY

Pieseň: Žalm č. 24. 4-5. verše: „Zdvihnite hlavy svojich brán...“ (1:45)